

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 7 września 1970 r.

w sprawie przechowywania, oszacowania i zbywania przedmiotów wartościowych przez urzędy celne.

Na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1967 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości stanowiących własność Państwa lub podlegających sprzedaży przez organy administracji państwowej na podstawie przepisów szczególnych (Dz. U. Nr 9, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedmiotami wartościowymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są:

- 1) złoto, platyna i srebro wszelkiej próby (sztaby, monety, drut, złom, gotowe wyroby użytkowe i zdobnicze, choćby uszkodzone, i inne),
- 2) kamienie szlachetne w postaci oszlifowanej i nie oszlifowanej (diamenty, brylanty itp., również syntetyczne),
- 3) perły prawdziwe i wyroby z pereł,
- 4) przedmioty wytworzone z innych materiałów niż wymienione w pkt 1—3, lecz zawierające części składowe z tych materiałów, jak wykładziny złote itp.,
- 5) zagraniczne środki płatnicze: pieniądze, mające za granicą obieg ustawowy (banknoty i monety), zagraniczne znaki pieniężne papierowe oraz opiewające na walutę obcą: weksle, czeki, asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłat i przekazy,
- 6) zagraniczne papiery wartościowe.

§ 2. Sposób potwierdzania przyjęcia przedmiotów wartościowych przez funkcjonariuszy celnych, tryb przechowy-

wania oraz sposób ewidencji tych przedmiotów regulują §§ 109—111 przepisów finansowo-księgowych dla urzędów celnych, stanowiących załącznik do zarządzenia nr 58 Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 4 września 1970 r. w sprawie przepisów finansowo-księgowych dla urzędów celnych.

§ 3. 1. Oszacowania przedmiotów wartościowych dokonuje trzysobowa komisja, powołana przez naczelnika urzędu celnego. W skład komisji nie może wchodzić funkcjonariusz przechowujący przedmioty wartościowe oraz funkcjonariusz, który przedmioty te przyjął od strony.

2. Oszacowania dokonuje się w następujący sposób:

- 1) Wartość szacunkową pieniędzy zagranicznych, których kursy podane są w obowiązującej tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego w części „kursy specjalne”, ustala się stosując kurs kupna, a w części „kursy podstawowe z dopłatą” — ustala się stosując kurs średni.
- 2) Wartość szacunkową pieniędzy zagranicznych, których kursy nie są podane w obowiązującej tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego, zagranicznych znaków pieniężnych papierowych, jak również opiewających na walutę obcą: weksli, czeków, asygnat kasowych, akredytów, poleceń wypłaty, przekazów i innych środków płatniczych oraz zagranicznych papierów wartościowych ustala się na podstawie opinii Narodowego Banku Polskiego.

- 3) Wartość szacunkową złota, platyny i srebra nie mających postaci wyrobów użytkowych oraz monet złotych nie mających charakteru zabytkowego ustala się stosując ceny skupu obowiązujące Państwowe Przedsiębiorstwo „Jubiler”.
- 4) Wartość szacunkową wyrobów użytkowych ze złota, platyny i srebra, kamieni szlachetnych, pereł oraz biżuterii, jak również monet złotych mających charakter zabytkowy ustala się na podstawie oszacowania ich przez biegłego sądowego.

O wyznaczonym przez urząd celny terminie dokonania przez biegłego czynności oszacowania należy zawiadomić właściciela wartości podlegających oszacowaniu. W zawiadomieniu należy zaznaczyć, że ma on prawo wzięcia udziału w tej czynności i że jego nieusprawiedliwiona nieobecność nie spowoduje odroczenia terminu oszacowania.

W wyznaczonym terminie następuje otwarcie opakowania z przedmiotami podlegającymi oszacowaniu. Jeżeli właściciel stawiał się, otwarcie opakowania odbywa się w jego obecności. Jeżeli właściciel nie stawiał się i usprawiedliwił swoją nieobecność, urząd celny wyznacza nowy termin, zaznaczając jednak w zawiadomieniu, skierowanym do właściciela, że nowy termin jest ostateczny i w razie niemożności stawienia się właściciel powinien upoważnić inną osobę do zastąpienia go przy otwarciu opakowania i oszacowaniu. Jeżeli natomiast właściciel nie stawiał się na wyznaczony termin i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, otwarcie opakowania następuje w obecności biegłego, funkcjonariusza celnego, który przyjął na przechowanie wartości podlegające oszacowaniu, a w miarę możliwości również funkcjonariusza, który wartości te przyjął od strony. O otwarciu opakowania spisuje się protokół, stwierdzający nie naruszenie pieczęci i opakowania oraz zgodność znajdujących się w nim przedmiotów z ich opisem.

Biegły sporządza protokół oszacowania, który powinien wymienić każdy oszacowany przedmiot, podawać jego cechy zewnętrzne, określać materiał, z którego przedmiot ten został wytworzony, i podawać wartość sprzedażną. W protokole oszacowania przedmiotów ze złota, platyny i srebra powinna być podana wartość kruszcu, z którego przedmioty te zostały wytworzone. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje właściciel oszacowanych wartości, a pozostałe dwa urząd celny.

3. Komisja sporządza ze swych czynności protokół w trzech egzemplarzach. Opinię Narodowego Banku Polskiego, o której mowa w ust. 2 pkt 2, oraz protokoły, o których mowa w ust. 2 pkt 6 i 7, dołącza się do protokołu oszacowania komisji.

§ 4. 1. Zagraniczne środki płatnicze oraz zagraniczne papiery wartościowe sprzedaje się Narodowemu Bankowi Polskiemu lub za jego pośrednictwem.

2. Złoto, platynę i srebro nie mające postaci wyrobów użytkowych oraz złote monety nie mające charakteru zabytkowego

kwowego sprzedaje się Państwowemu Przedsiębiorstwu „Jubiler”.

3. 1) Wyroby użytkowe ze złota, platyny i srebra, kamienie szlachetne, perły oraz biżuterię nie mające charakteru zabytkowego sprzedaje się Państwowemu Przedsiębiorstwu „Jubiler” lub oddaje się mu do komisowej sprzedaży. Z osiągniętej przy swym pośrednictwie ceny sprzedażnej przedsiębiorstwo potrąca prowizję komisową, a resztę przekazuje urzędowi celnemu.

2) W razie niedojścia do skutku sprzedaży w trybie określonym w pkt 1 przedmioty wymienione w tym punkcie sprzedaje się w drodze licytacji.

3) Do przeprowadzania publicznej licytacji stosuje się zasady i tryb określone w przepisach §§ 1—10 oraz § 26 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 października 1966 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania publicznej licytacji ruchomości oraz trybu postępowania przy przechowywaniu i sprzedaży egzekucyjnej niektórych rodzajów ruchomości (Dz. U. Nr 44, poz. 265), z tym że przez użyte w tych przepisach określenia „organ egzekucyjny” rozumie się urząd celny, „poborca skarbowy” — funkcjonariusza celnego przeprowadzającego licytację, a „zobowiązany” — właściciela przedmiotów wartościowych.

4) W razie niedojścia do skutku drugiej licytacji przedmioty wymienione w pkt 1 sprzedaje się na złom Państwowemu Przedsiębiorstwu „Jubiler” po cenach płaconych za złom przez to przedsiębiorstwo.

§ 5. 1. Przedmioty wartościowe o charakterze zabytkowym lub muzealnym, które przeszły na własność Państwa, przekazuje się nieodpłatnie muzeom lub innym odpowiednim jednostkom państwowym.

2. Przedmioty wartościowe o charakterze zabytkowym lub muzealnym nie będące własnością Państwa sprzedaje się jednostkom państwowym wskazanym na wniosek urzędu celnego przez Ministra Kultury i Sztuki.

3. Orzeczenie co do charakteru zabytkowego lub muzealnego monet złotych należy do właściwego muzeum państwowego, a co do charakteru zabytkowego innych przedmiotów wartościowych — do wojewódzkiego konserwatora zabytków.

§ 6. Na nieodpłatne przekazanie przedmiotów wartościowych, które przeszły na własność Państwa, urząd celny powinien uzyskać zgodę Ministra Finansów lub organu przez niego upoważnionego.

§ 7. Zarządzenie dotyczy również przedmiotów wartościowych przyjętych przez organy administracji celnej przed dniem jego wejścia w życie, a do dnia tego nie zlikwidowanych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *J. Burakiewicz*